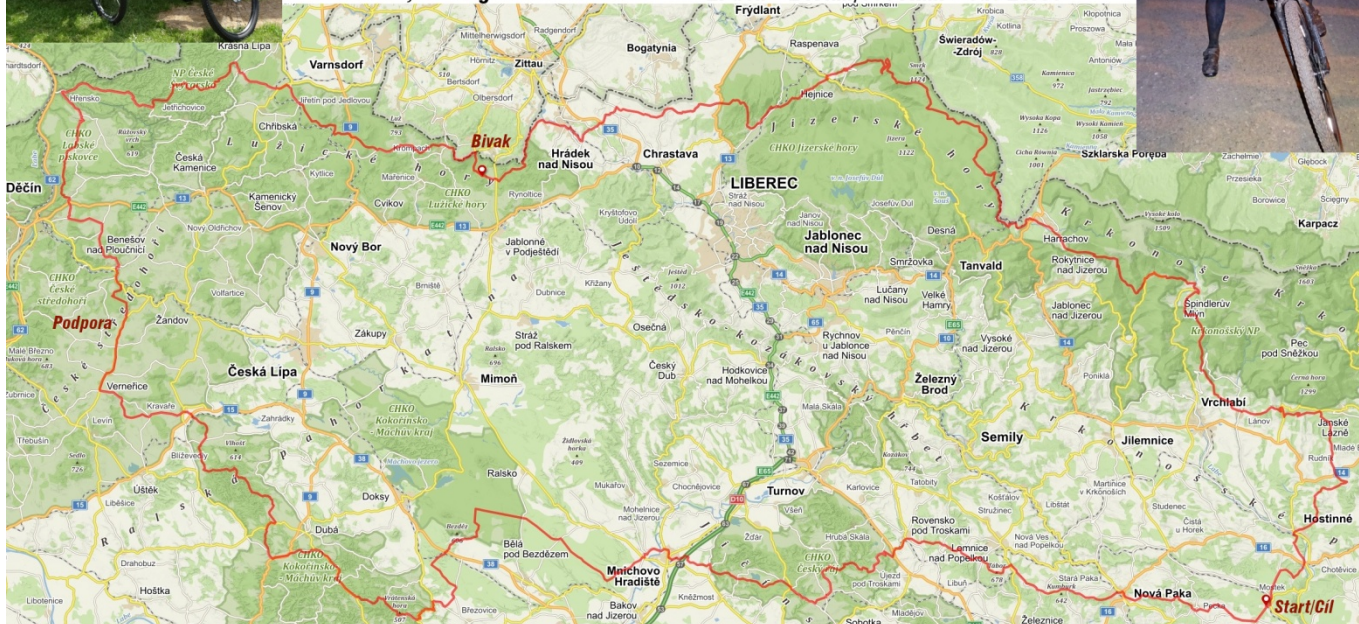

400 ULTRA 2022

Start 20.5.2022 - 12:00 hod. Mostek
Cíl 22.05.2022 - 02:02:39 hod. Mostek
Celkový čas 38:02:39
48. místo, v kategorii M 47. místo

Celkem:
ujeto 400km, nastoupáno 9249 výšk. m.
1. den - 153km/3948v.m. - čas 13:15
2. den - 247km/5301v.m. - čas 21:50

Tak zase na startu. Tentokrát jsme přihlášení tři SACáci – Milan Loukotka, Luboš Andrš a já. Luboš nakonec nepřišel, takže jsme pouze dva. Milan to vzal vážně a má připravený itinerář s plánem zastávek, studánkami apod.. Navíc se rozhodl, že nebude spát, takže vyráží nalahko. Na startu jsem zjistil, že nalahko, bez spacáku, vyráží hodně borců (tipoval bych, že 1/3). Já bych rád jednou přespál a do cíle dorazil v sobotu v noci. Takže pojedu klasicky naložen. Předpověď počasí nic moc. V pátek má být tropické horko, v noci bouřky, přívalový déšť a možná i kroupy. Uvidíme.

20.5.2022 - 1. den. Start byl stanoven na 12:00. Předpověď počasí se zatím plní, je hrozné vedro a dusno. Jediná výhoda je, že tam, kde jsme se vloni klouzali po rozmáčené července, jsou teď vyschlé tvrdé cesty. Peleton se moc

netrhá, takže jsem součástí dlouhého barevného hada. Chvilku jedu s Milanem, ale pak mi odjíždí. Suché cesty přináší jednu nepříjemnost – prach. Tyto závody jezdím bez brýlí, takže mám oči plné prachu. Vedro je hrozné, stále musím pít a co vypiji, během chvilky vypotím. Kamarád Mamut říká: „Sám sobě sprchou“. Jíst mi vůbec nejde, jídlo mi roste v puse a nejsem schopný polknout. Krkonoše nahoru dolů, většinou dobré cesty - Hostinné, Jánské Lázně, Černý Důl, Strážné, Vrchlabí, Horní Mísečky, Dvoračky, Harrachov. Trápím se, cítím se na infarkt. Asi mám nějaký úpal – mám zimnici, průjem, chytají mě křeče do nohou. Mouchy na mě sedají jako na mrtvolu.

Snažím se něco sníst a hlavně

hodně pít. Za 70km do Harrachova jsem vypil 2,5l vody, 0,5l Coly a malé pivo na Dvoračkách. Pivo mi alespoň trochu spravilo žaludek. V Harrachově doplňuji vodu u studánky a vyrážím do Jizerek. Tělo se mi začíná rovnat. Konečně se mi jede trochu líp. Už není takové vedro a kopce jsou pozvolnější. Dokonce začínám i předjíždět. Peleton je již roztrhaný, takže jen občas někoho potkám. Začíná se šeřit, takže v lese na singltreku pod Smrkem už musím jet na čelovku. Úzká, točivá cestička singltreku mezi stromy je, při mé snaze jet co nejrychleji, ve světle čelovky docela o ústa. V Lázních Libverda dojíždím partičku závodníků, kteří studují na smartfounech radar s počasím – blíží se k nám očekávaná bouřka. V dálce se již blýská a hromy divo bijů. Kluci přemýšlí, kde se schovají, já jedu dál. Bouřka jde od západu, já jedu na západ, takže když pojedu rychle, tak ji podjedu. Vcelku se mi to daří. Blesky ve tmě jsou strašidelné, ale mímí mě. Začíná pršet, ale není to nic dramatického. Déšť začal houstnout až za Hejnicemi, v Oldřichovském sedle. Tam se schovávám do čundrácké hospody Hausmanka U Kozy. Sešlo se nás tam víc, tak tam přečkám ten nejhorší déšť (asi 45min.). K odpočinku nám hraje parta čundráků, takže je tam prima atmosféra.

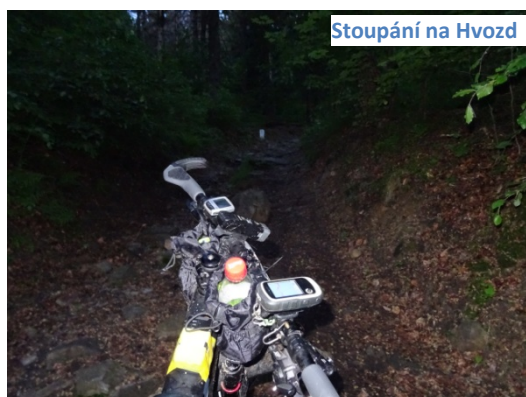

Nocleh

Pak vyrážím dál Hřebenovkou do Hrádku nad Nisou. Překvapivě mi to jede, chci dojet někam pod Hvozď. Noční jízda lesem je docela zajímavá. Musím, při světle čelovky a světla na řídítkách, hlídat terén a zároveň trasu v GPS. Snažím se alespoň z kopců jet rychle. Občas lehce prší, tak jsem nakonec rád, když najdu v 01:15hod. přístřešek. Je to zastřešený stůl se dvěma lavicemi. Bohužel je dlouhý jen 1,5m a já jsem trochu delší, takže spím skrčený, nebo mi nohy trčí do vzduchu. Vítr láme větve a ty dopadají na mou stříšku a často mě budí. Spím přerušovaně necelé 3 hodiny.

Ujeto 153km a nastoupáno 3948m.

21.5.2022 – 2. den. Budík mě budí ve 4.00. Vůbec se mi nechce vylézat. Ještě ve

Stoupání na Hvozď

spacáku do sebe natlačím housku se salámem a zapíjím vodou, kterou jsem včera nabral z pramene nad Hrádkem. Kolem mě projede ve tmě první cyklista a to mě probere. Rychle balím a vyrážím na Hvozď. Nekonečné tlačení po kamenech nahoru, potom snášení kola na zádech dolů po velkých balvanech.

Sestup z Hvozdu

Cyklistické tretry kloužou, není to moc dobrá turistická obuv. Cesta Lužickými horami docela utíká, déšť byl rychlý, takže se nestihlo udělat ani bahno. Na zastávce pod Jedlovou si u studánky dopřeji ranní očistu a doplním vodu.

Po dešti není ani památky, trochu se ochladilo, tak se mi docela dobře jede. České Švýcarsko projíždím po pěkných cestách. Jen žasnu, jakou paseku udělal kůrovec a vítr ve zdejších lesích. Jedu stále sám, nikoho nepotkávám.

To mi vyhovuje. Měl jsem v plánu odskočit si z trasy na dvě rozhledny, které ještě nemám (Janovská rozhledna za Hřenskem a Víťova rozhledna za Verneřicemi), ale po zralé úvaze to ruším. Bylo by to celkem 5km navíc, a na to mi nezbývá síl. Raději jedu dál až do Valkeřic, kde nám Radek Tichý ohlásil podporu od manželky. Dřevěná garáž u cesty, vybavená na soukromé oslavy mě přivítala s otevřenou náručí. Bramboračka, nealko pivo, štrůdl.... Telefonuji domů, že zatím žiji. Předě mnou silniční úsek směr Kravaře, a potom přes vrch Ronov vjíždím do Kokořinska. Na Housku potupně tlačím, ale alespoň protáhnu nohy a záda. Žaludek mám pěkně rozhozený. Slibuji si nějakou prasárnu na Housce – tam je ale u občerstvení plno a sjíždět mimo trasu k hospodě se mi nechce. Jedu tedy o hladu dál. Trochu se mi pletou turisté s dětmi, naštěstí je zklidňuje pán se slovy: „Pozor jede závodník a je nějaký vyřízený“. Nechápu, jak to poznal. Z Vrátecké hory jsem měl obavy, ale zdolal jsem ji relativně snadno. Těším se na Bezděz, tam už si musím dát konečně nějaké jídlo. Sedí tam dva závodníci a vychvalují vývar a smažený hermelín. Není to zrovna ideální cyklostrava, ale ten hermelín jsem si dal. Kluci zjišťují, že jsem zdejší, tak vyzvídají, kde by se dalo přespát. Zatím jeli bez spaní a jsou už pěkně proští. Snažím se jim vysvětlit, kde je přístřešek na Radechově. Vyrážím dál a potkávám se s kamarády, kteří mi jeli naproti (Karel s Petrem). V Mnichově Hradišti se přidává Tomáš a nabízí mi svačinu. Beru si jen banán a pokračuji. Petr mě doprovodil až na Branžež. Po rovině a do kopců jedu své pomalé tempo, ale ve sjezdech mi Petr nestačí, tam jedu hranu, riskuji, ale šetřím tím síly. Loučím se s Petrem a pokračuji nocí dál. Dostal jsem do sebe banán od Tomáše, ale vůbec mi nesednul. Nejsem na něj zvyklý a bolí mě žaludek. Český ráj projíždím v obavách z výjezdu na Tábor, ale nakonec to dám, nahoru chvíli jedu, chvíli tlačím. Teď už vím, že spát nebudu, musím to dotáhnout do cíle. Naštěstí trasa vede víceméně po cyklostezce, kterou znám, kolem Kumburku do Nové Paky. Blíží se konec. Měl jsem zafixováno v hlavě, že poslední kopec je výjezd na Pecku, potom již jen z kopce do cíle. Spletl jsem se. Byly tam další kopce, se kterými jsem nepočítal, a dost mě štvály. Poslední kilometr do cíle je opravdu z kopce, vidím světla v cíli, před cílem ohně, a u nich sedí Míra Franěk Indián. Konec a radost v cíli. Focení. Žaludek mám totálně rozhozený, dostávám výborný guláš, ale těžce ho do sebe tlačím. Vítězné pivo ani nedopiji. Zvažuji, jestli se vůbec půjdu před spaním vysprchovat, nebo jestli půjdu do spacáku špinavý. Nakonec jsem šel dát rychlou sprchu a omdlel jsem ve spacáku.

**Cíl v 02:02:39, ujeto 247km,
nastoupáno 5301m.**

Celkem jsem ujel 400km a nastoupal 9249m. Čas 38:02:39.

Celkové umístění v cíli 48. místo ze 130 závodníků na startu, v kategorii muži 47. místo ze 126 závodníků (1 žena mě porazila). Závod nedokončilo 17 závodníků, mezi nimi i Milan (vzdal to v Harrachově). Neporazil mě nikdo starší.

Jel jsem poprvé závod na novém kole - Amulet 29", převody 1/12, bezduše. Vcelku spokojenost. Jediný problém byly řadící páčky – často fungovaly až na opakované stisky. Budu je reklamovat. Dále jsem zjistil, že na tyto závody je pro mě placka 34 zubů velká, musím si pořídit 32 zubů.

Milan JH

